

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 696

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 2 august 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 285 din 7 iunie 2005 referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ¹ alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală și ale art. 22 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și ale art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă.....	2-5	791. — Hotărâre privind autorizarea Ministerului Administrației și Internelor de a încheia contracte de achiziție externă pentru realizarea Sistemului Național de Evidență Informatizată a Cazierului Judiciar.....	10
Decizia nr. 381 din 7 iulie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 și art. 139 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului.....	5-7	803. — Hotărâre privind stabilirea unor măsuri pentru organizarea și funcționarea Teatrului Național „I. L. Caragiale“ din București.....	11-12
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
787. — Hotărâre privind aprobarea înființării Oficiului Român pentru Știință și Tehnologie pe lângă Uniunea Europeană.....	7-10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		1.563.395. — Decizie a președintelui Agenției Naționale Antidrog privind înființarea Centrului Național de Formare și Cercetare în Adicții în cadrul Agenției Naționale Antidrog și acreditarea programelor de formare, a formatorilor și a formatorilor de formatori din domeniul adicțiilor.....	12-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 285**

din 7 iunie 2005

referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală și ale art. 22 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și ale art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Nicoleta Grigorescu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală și ale art. 22 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și ale art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepții ridicate de Victor Atanasie Stănculescu în Dosarul nr. 2.955/1998 al Curții Supreme de Justiție — Secția penală, respectiv de Mihaela Suzane Ferkel Șuteu în Dosarul nr. 5.001/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal răspund Victor Atanasie Stănculescu, personal, Mihai Chițac, personal și asistat de avocat Dan Ioan, cu delegație la dosar, precum și Ministerul Apărării Naționale, prin consilier juridic Dan Cimpoeu, cu delegație depusă în ședință, lipsă fiind autoarea excepției Mihaela Suzane Ferkel Șuteu, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, autorul excepției Victor Atanasie Stănculescu solicită admiterea acesteia astfel cum a fost precizată în Dosarul nr. 5.001/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și astfel cum reiese din concluziile scrise depuse la dosar la termenul anterior.

Mihai Chițac susține admiterea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 385¹ din Codul de procedură penală și ale art. 22 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, apreciind că un general ar trebui să aibă dreptul la toate gradele de jurisdicție, așa cum orice cetățean are acest drept.

Avocatul Dan Ioan, pentru Mihai Chițac, solicită Curții Constituționale admiterea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 385¹ din Codul de procedură penală și ale art. 22 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, apreciind că aceste dispoziții contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) și ale art. 124 alin. (2) din Constituție. Astfel, consideră că generalii ar trebui judecați de aceleași instanțe ca și orice cetățean, nefiind normal ca în cazul lor

atât fondul, cât și recursul să se judece de aceeași instanță de judecată — Înalta Curte de Casație și Justiție.

Consilierul juridic Dan Cimpoeu, pentru Ministerul Apărării Naționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală și ale art. 22 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, întrucât existența unui singur grad de jurisdicție, adică recursul, în anumite cazuri prevăzute de lege (cum este și cel din prezenta cauză) nu contravine unicității și imparțialității justiției, fiind în concordanță și cu prevederile art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Potrivit acestor prevederi internaționale, în materie penală, există derogare de la regula celor trei grade de jurisdicție, atunci când fondul este judecat de instanța supremă națională. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, apreciază că și aceasta este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepțiilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală și art. 22 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, invocând prevederile art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și deciziile nr. 175/1999, nr. 99/2000, nr. 31/2004 și nr. 103/2005 ale Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 ianuarie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 5.001/2004, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ din Codul de procedură penală și ale art. 22 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și ale art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă**, excepții ridicate de Victor Atanasie Stănculescu în Dosarul nr. 2.955/1998 al Curții Supreme de Justiție — Secția penală, respectiv de Mihaela Suzane Ferkel Șuteu, prin mandatar Marius Remus Mioc, în Dosarul nr. 5.001/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ din Codul de procedură penală și ale art. 22 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, Victor Atanasie Stănculescu susține că dispozițiile art. 385¹ din Codul de procedură penală și ale art. 22 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, potrivit cărora completul de 9 judecători judecă recursurile în cauzele soluționate în primă instanță de secțiile Înaltei Curți de Casație și Justiție, sunt neconstituționale, întrucât creează o discriminare inadmisibilă, inculpații judecați în cauza de față fiind privați de calea ordinară a apelului, cale de care, însă, poate beneficia fiecare cetățean.

În motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, Mihaela Suzane Ferkel Șuteu, prin mandatar Marius Remus Mioc, susține că aceste dispoziții contravin dreptului la apărare, prevăzut de art. 24 alin. (1) din Constituție, precum și principiului egalității în drepturi a cetățenilor. Astfel, arată că această limitare a dreptului la apărare afectează în special cetățenii cu venituri reduse, care nu dispun de posibilități materiale de a-și angaja avocați, și că această măsură, a interzicerii unor mandatarii fără studii juridice să pună concluzii, a fost luată în interesul avocaților și al „claselor sociale înstărite“.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin Constituției, întrucât stabilirea căilor de atac este un drept ce aparține exclusiv legiuitorului și se aplică deopotrivă tuturor celor ce se adresează justiției, fără a se produce vreo încălcare sau limitare a dreptului la o judecată dreaptă și echitabilă.

În ceea ce privește dispozițiile art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, opinează în sensul că acestea nu contravin dreptului la apărare, întrucât dreptul de a reprezenta și asista persoane fizice și juridice în fața tuturor instanțelor se exercită numai de avocații înscrși în tabloul baroului din care fac parte, potrivit dispozițiilor din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu următoarea motivare:

Referitor la dispozițiile art. 385¹ din Codul de procedură penală și ale art. 22 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, arată că, în reglementarea procedurii penale, legiuitorul a optat, în principiu, pentru instituirea a două căi de atac ordinare — apelul și recursul, iar, în mod excepțional și în considerarea unor situații deosebite, a fost reglementată exercitarea unei singure căi de atac, și anume recursul. Opțiunea legislativă în stabilirea căilor de atac nu creează nici un privilegiu ori vreo discriminare între cetățeni, întrucât „se întemeiază pe natura infracțiunilor care constituie obiectul procesului penal, iar drepturile

procesuale ale părților sunt respectate, în mod egal, pentru ambele situații“, menționând în acest sens dispozițiile art. 2 din Protocolul adițional nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care prevăd dreptul la dublu grad de jurisdicție în materie penală. Apreciază astfel că derogarea de la regula celor trei grade de jurisdicție nu contravine principiului egalității în fața legii, întrucât, așa cum a statuat constant și Curtea Constituțională, principiul egalității nu înseamnă uniformitate, nefiind contrară acestui principiu instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, atâta timp cât se asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor.

În ceea ce privește dispozițiile art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, arată că acestea reprezintă norme de procedură care stabilesc condițiile de exercitare a mandatului de reprezentare în instanță și limitele în care acesta poate fi exercitat și, ca atare, aceste norme dau expresie opțiunii legiuitorului în cadrul competenței ce-i este rezervată prin art. 126 alin. (2) Constituție. De asemenea, apreciază că nu se creează un tratament inegal între părțile procesului civil, textul aplicându-se tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normei legale. Totodată, arată că dispozițiile criticate nu restrâng nici exercițiul dreptului la apărare, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 31/2004.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, referitor la dispozițiile art. 381¹ din Codul de procedură penală, constată că dispozițiile menționate nu se regăsesc în Codul de procedură penală și, ca atare, se exclude exercitarea controlului de constituționalitate, întrucât Curtea Constituțională, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, nu se poate pronunța decât asupra unor dispoziții legale în vigoare.

În ceea ce privește dispozițiile art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, apreciază că limitele și condițiile mandatului de reprezentare, inclusiv posibilitatea mandatului de a pune sau nu concluzii în instanță în numele părții, reprezintă opțiuni ale legiuitorului, în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, menționând în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 54/2003 și nr. 31/2004.

Referitor la art. 22 din Legea nr. 304/2004, apreciază că instituirea unor reguli speciale referitoare la competența Înaltei Curți de Casație și Justiție nu este contrară dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, atâta timp cât ele asigură egalitatea cetățenilor în utilizarea lor. Totodată, arată că noțiunea de proces echitabil nu implică imperios existența mai multor grade de jurisdicție, invocând în acest sens și jurisprudența constantă a Curții Constituționale, menționând deciziile nr. 16/1999 și nr. 33/1999.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepțiile de neconstituționalitate ridicate.

Cu privire la obiectul excepției de neconstituționalitate ridicate de Victor Atanasie Stănculescu, Curtea observă că, deși Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 381¹ din Codul de procedură penală, în realitate este vorba despre o eroare materială, autorul excepției referindu-se la prevederile art. 385¹ din Codul de procedură penală, care enumeră hotărârile supuse recursului.

Totodată, din susținerile autorului excepției de neconstituționalitate rezultă că acesta se referă numai la prevederile potrivit cărora Completul de 9 judecători judecă recursurile în cauzele judecate în primă instanță de secțiile Înaltei Curți de Casație și Justiție, recursul fiind singura cale de atac.

Ca atare, Curtea constată că obiectul excepției de neconstituționalitate ridicate de Victor Atanasie Stănculescu îl constituie dispozițiile art. 385¹ alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală (dispoziții modificate prin art. I pct. 193 din Legea nr. 281/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003) și cele art. 22 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 29 iulie 2004, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 385¹ alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală: *„Pot fi atacate cu recurs: [...] d) sentințele pronunțate de secția penală a Curții Supreme de Justiție [...]”;*

— Art. 22 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară: *„Completul de 9 judecători soluționează recursurile și cererile în cauzele judecate în primă instanță de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție.”*

De asemenea, obiectul excepției de neconstituționalitate ridicate de Mihaela Suzane Ferkel Șuteu îl constituie dispozițiile art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin articolul unic pct. I.4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 27 aprilie 2001, potrivit cărora: *„Dacă mandatul este dat unei alte persoane decât unui avocat, mandatarul nu poate pune concluzii decât prin avocat, cu excepția consilierului juridic care, potrivit legii, reprezintă partea.”*

Autorul excepției Victor Atanasie Stănculescu susține că prevederile legale criticate contravin următoarelor dispoziții constituționale:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”;*

— Art. 124 alin. (2): *„Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.”*

Autoarea excepției Mihaela Suzane Ferkel Șuteu susține că prevederile legale criticate contravin următoarelor dispoziții constituționale:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”;*

— Art. 24: *„(1) Dreptul la apărare este garantat.*

(2) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.”

I. Analizând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală și ale art. 22 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, Curtea observă că aceste dispoziții sunt norme de procedură, iar, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute de lege. În consecință, este dreptul exclusiv al organului legislativ de a stabili regula potrivit căreia recursurile împotriva sentințelor pronunțate de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție se judecă de Completul de 9 judecători al aceleiași instanțe, fără a se încălca și celelalte dispoziții constituționale.

Prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Curtea a statuat că liberul acces la justiție presupune și accesul la mijloacele procedurale prin care se înlăpătează nedreptățile, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului. S-a mai reținut că legiuitorul nu poate exclude nici o categorie sau grup social de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit, însă legiuitorul poate stabili, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură.

Referitor la încălcarea principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că nu este contrară principiului egalității instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, cât timp ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor.

De asemenea, Curtea constată că nici reglementările internaționale în materie nu impun un anumit număr al gradelor de jurisdicție sau un anumit număr al căilor de atac. Astfel, art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prevede că *„orice persoană declarată vinovată de o infracțiune de către un tribunal are dreptul să ceară examinarea declarației de vinovăție sau a condamnării de către o jurisdicție superioară”*, iar *„exercitarea acestui drept, inclusiv motivele pentru care acesta poate fi exercitat, sunt reglementate de lege”*. În paragraful 2 al aceluiași articol se prevede posibilitatea stabilirii, prin excepție, și a unui singur grad de jurisdicție în cazul infracțiunilor minore sau în cazul în care cel interesat a fost judecat în primă instanță de către cea mai înaltă jurisdicție.

Pentru aceleași considerente, Curtea constată că nici susținerea potrivit căreia dispozițiile legale criticate ar contraveni prevederilor art. 124 alin. (2) din Constituție privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției nu este întemeiată.

II. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că referitor la aceste dispoziții procedurale s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, cum ar fi, de exemplu, Decizia nr. 31 din 29 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 5 martie 2004. Astfel, Curtea a statuat că restricția mandatarului care nu are calitatea de avocat de a pune concluzii orale în instanță nu constituie o împiedicare a accesului liber la justiție, întrucât partea însăși poate participa la dezbateri și poate pune concluzii înaintea instanței de judecată, iar mandatarul are posibilitatea să

formuleze cereri și să propună probe în tot cursul procesului, precum și dreptul de a depune concluzii scrise.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei sus-menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că aceasta este nefondată, întrucât dispoziția legală criticată se aplică tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică prevăzută de ipoteza normei legale, fără a se institui anumite privilegii sau discriminări.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală și ale art. 22 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și ale art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepții ridicate de Victor Atanasie Stănculescu în Dosarul nr. 2.955/1998 al Curții Supreme de Justiție — Secția penală, respectiv de Mihaela Suzane Ferkel Șuteu în Dosarul nr. 5.001/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 iunie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioan Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 381

din 7 iulie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 și art. 139 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 și art. 139 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Mircea Varban în Dosarul nr. 1.114/2004 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că art. 137 și art. 139 din Legea nr. 64/1995 nu conțin nici o prevedere prin care s-ar încălca dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 martie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.114/2004, **Tribunalul București — Secția a VII-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 și art. 139 din Legea nr. 64/1995 privind procedura**

reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Mircea Varban cu ocazia soluționării unei cauze având ca obiect stabilirea răspunderii membrilor conducerii societății comerciale aflate în stare de insolvență, pentru acoperirea unei părți din pasivul acesteia.

În motivarea excepției, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate vin în contradicție flagrantă cu art. 44 alin. (2) și (8) din Constituție, care prevăd garantarea și ocrotirea în mod egal de lege a proprietății private, indiferent de titular, precum și prezumția dobândirii licite a averii. Având în vedere această garantare și ocrotire constituțională, consideră că proprietatea privată nu poate fi afectată și nu poate servi pentru a echilibra activul unei societăți comerciale. În acest sens, amintește că textele de lege criticate dau posibilitatea instanței de judecată să dispună ca o parte a pasivului unei societăți ajunse în stare de insolvență să fie suportată din averea proprie comună a unor persoane aflate temporar la conducerea acelei societăți.

Tribunalul București – Secția a VII-a comercială apreciază că excepția ridicată este nefondată, întrucât dispozițiile legale criticate nu încalcă principiile constituționale ale ocrotirii proprietății private. Astfel, actele juridice ale organelor de conducere ale persoanei juridice sunt acte juridice ale persoanei juridice înseși, care răspunde pentru acestea, fără a exclude răspunderea persoanelor fizice, membri ai organelor de conducere. Membrii organelor de conducere au o răspundere civilă contractuală față de societatea comercială și o răspundere delictuală față de terțe persoane cărora le-au cauzat prin actele lor eventuale pagube.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul, însușindu-și opinia instanței, consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că Legea fundamentală garantează și ocrotește proprietatea privată, dar în același timp garantează și drepturile creditorilor. Prin invocarea principiului constituțional al apărării proprietății nu pot fi sacrificate drepturile și interesele legitime ale creditorilor păgubiți, întrucât art. 15 alin. (1) și art. 44 din Constituție garantează atât drepturile, cât și executarea obligațiilor prevăzute de lege. Achitarea unei datorii reprezintă îndeplinirea unei obligații și nu poate fi considerată ca aducând atingere dreptului de proprietate al datornicului.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Astfel, „faptul că judecătorul-sindic dispune, în cazul procedurii falimentului, unele măsuri asigurătorii, nu aduce atingere sub nici un aspect dispozițiilor din Legea fundamentală referitoare la proprietatea privată“. Mai mult, arată că potrivit dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (1) teza a doua și ale art. 136 alin. (5), legiuitorul poate stabili cadrul juridic

pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, instituind limitări rezonabile, așa cum sunt și dispozițiile legale criticate. În consecință, prin aceste dispoziții, legiuitorul nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele și potrivit competenței sale constituționale. În susținerea celor arătate, amintește și considerentele Deciziei nr. 427/2003 a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 137 și art. 139 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 137: „(1) *Judecătorul-sindic poate dispune ca o parte a pasivului debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, să fie suportată de către membrii organelor de conducere — administratori, directori, cenzori și de orice altă persoană — care au contribuit la ajungerea debitorului în această situație, prin una dintre următoarele fapte:*

a) *au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane;*

b) *au făcut acte de comerț în interes personal, sub acoperirea persoanei juridice;*

c) *au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea în mod vădit persoana juridică la încetarea de plăți;*

d) *au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea;*

e) *au deturnat sau au ascuns o parte din activul persoanei juridice ori au mărit, în mod fictiv, pasivul acesteia;*

f) *au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura persoanei juridice fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;*

g) *în luna precedentă încetării plăților au plătit sau au dispus să se plătească cu preferință unui creditor, în dauna celorlalți creditori.*

(2) *Aplicarea dispozițiilor alin. (1) nu înlătură aplicarea legii penale pentru faptele care constituie infracțiuni.*“;

— Art. 139: „*În vederea luării măsurilor prevăzute la art. 137, judecătorul-sindic va dispune măsuri asigurătorii, din oficiu sau la sesizarea făcută de către administrator/lichidator, de către oricare dintre creditori, membri sau, după caz, asociați/acționari.*“

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin următoarelor prevederi constituționale:

— Art. 44 alin. (2) și (8): „(2) *Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală. [...]*

(8) *Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 137 din Legea nr. 64/1995 prevede posibilitatea ca judecătorul-sindic să dispună suportarea unei părți din pasivul debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, de către membrii organelor de conducere care au contribuit prin faptele lor la ajungerea debitorului în această situație. Faptele care pot antrena răspunderea patrimonială, fără a se înlătura eventuala răspundere penală, a persoanelor din organele de conducere ale persoanei juridice debitoare sunt limitativ

prevăzute de textul de lege criticat. Toate aceste fapte prezintă încălcarea ori nesocotirea reglementărilor legale referitoare la organizarea și desfășurarea activității persoanelor juridice, exercitarea necorespunzătoare, prin abuz ori neglijență, a atribuțiilor de către persoanele fizice care fac parte din organele de conducere ale persoanei juridice. Aceste fapte antrenează răspunderea civilă contractuală a persoanelor care au condus activitatea și gestiunea persoanei juridice la a cărei stare de insolvență au contribuit. Or, răspunderea pentru suportarea pasivului, respectiv a pagubelor cauzate persoanei juridice, chiar dacă, în final, determină diminuarea patrimoniului persoanelor vinovate de producerea pierderilor, nu reprezintă o încălcare a principiului ocrotirii prin lege a proprietății private și nici confiscarea averii dobândite în mod licit.

Aceste principii constituționale nu sunt încălcate nici prin dispunerea unor măsuri asigurătorii în vederea executării obligațiilor de a suporta o parte din pasivul persoanei juridice, măsuri ce vor fi stabilite prin hotărârea judecătorului-sindic.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 și art. 139 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Mircea Varban în Dosarul nr. 1.114/2004 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 iulie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea înființării Oficiului Român pentru Știință și Tehnologie pe lângă Uniunea Europeană

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înființarea la Bruxelles a Oficiului Român pentru Știință și Tehnologie pe lângă Uniunea Europeană, denumit în continuare *Oficiu*.

Art. 2. — Misiunea, obiectivele, activitățile și categoriile de cheltuieli, inclusiv nivelul anual estimat al acestora, prevăzute pentru finanțarea anuală a Oficiului, sunt prezentate în anexele nr. 1 și 2.

Art. 3. — (1) Oficiul își desfășoară activitatea ca o structură specializată a Ministerului Educației și Cercetării, pe baza unui program de lucru anual.

(2) Coordonarea activității Oficiului, inclusiv a acțiunilor ce urmează să fie organizate, se asigură de secretarul de stat pentru activitatea de cercetare din Ministerul Educației și Cercetării.

(3) Conducerea Oficiului este asigurată de directorul acestuia, numit de ministrul educației și cercetării, la propunerea secretarului de stat pentru activitatea de cercetare.

(4) Directorul Oficiului are următoarele atribuții:

a) conduce activitatea Oficiului în scopul îndeplinirii misiunii, obiectivelor și activităților aprobate;

b) elaborează, în ultimul trimestru al fiecărui an, Programul de lucru anual, pe care îl supune spre aprobare secretarului de stat pentru activitatea de cercetare;

c) raportează secretarului de stat pentru activitatea de cercetare stadiul realizării Programului de lucru la termenele scadente ale acestuia și întocmește un raport anual, pe care îl supune aprobării;

d) stabilește atribuțiile și competențele personalului care își desfășoară activitatea în cadrul Oficiului, pe baza Programului de lucru anual;

e) colaborează cu Misiunea permanentă a României pe lângă Uniunea Europeană, scop în care urmează orientările generale de acțiune ale acesteia, informează și se consultă cu aceasta în exercitarea mandatului încredințat.

Art. 4. — Oficiul se constituie prin asocierea Ministerului Educației și Cercetării cu instituții și organizații publice și private din România, interesate în participarea la programele europene de cercetare.

Art. 5. — (1) Oficiul va funcționa cu un număr maxim de 10 posturi, din care 4 posturi vor fi ocupate cu personal asigurat de Ministerul Educației și Cercetării, fără a se depăși numărul maxim de posturi aprobat pentru această instituție.

(2) Celelalte 6 posturi ale Oficiului vor fi ocupate cu personal asigurat de instituții și organizații publice și private din România, interesate în participarea la programele europene de cercetare.

(3) Ministerul Educației și Cercetării va încheia protocoale de parteneriat cu fiecare instituție și organizație publică și privată din România, interesată în participarea la programele europene de cercetare, în care se vor stabili drepturile și obligațiile personalului acestora, care își desfășoară activitatea în cadrul Oficiului, precum, și cota-parte de cheltuieli ce revine fiecărei părți.

Art. 6. — (1) Cheltuielile pentru funcționarea Oficiului, ce revin Ministerului Educației și Cercetării, inclusiv cheltuielile de personal, cazarea și alte drepturi ce revin personalului propriu, se suportă din bugetul acestuia, de la capitolul 71.01 „Cercetare științifică“.

(2) Cheltuielile pentru funcționarea Oficiului, ce revin instituțiilor și organizațiilor publice și private din România, interesate în participarea la programele europene de cercetare, inclusiv cheltuielile de personal, cazarea și alte drepturi ce revin personalului propriu, se suportă de către acestea.

(3) Plățile aferente cheltuielilor prevăzute la alin. (1) și (2) se efectuează de către și prin Ministerul Educației și Cercetării.

Art. 7. — (1) Oficiului i se asigură resursele necesare funcționării la standardele Uniunii Europene, potrivit anexei nr. 2.

(2) Modul de încadrare a personalului Oficiului pe funcții echivalente personalului care asigură misiuni de reprezentare a României este prevăzut în anexa nr. 3.

(3) Personalul care își desfășoară activitatea în cadrul Oficiului, inclusiv membrii de familie care îi însoțesc la post, beneficiază de asigurare medicală pe perioada mandatului.

(4) Salarizarea, fondurile necesare cazării și alte drepturi ce revin personalului care își desfășoară activitatea în cadrul Oficiului se asigură în mod echivalent cu aceleași drepturi de care beneficiază personalul care asigură misiuni de reprezentare a României pe lângă Uniunea Europeană.

Art. 8. — Oficiul va avea în dotare, pentru activități specifice, un autoturism cu un consum de 300 de litri de combustibil pe lună.

Art. 9. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul educației și cercetării,

Mircea Miclea

p. Ministrul afacerilor externe,

Anton Niculescu,

secretar de stat

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

Ministrul finanțelor publice,

Ionel Popescu

MISIUNEA, OBIECTIVELE ȘI ACTIVITĂȚILE
Oficiului Român pentru Știință și Tehnologie pe lângă Uniunea Europeană

1. Misiunea:

- (i) să promoveze participarea eficientă a cercetătorilor români, inclusiv a tinerilor cercetători, precum și a universităților, institutelor de cercetare-dezvoltare, întreprinderilor mici și mijlocii, industriei, serviciilor și organizațiilor neguvernamentale la programele de cercetare ale Uniunii Europene;
- (ii) să prezinte eficient politica de cercetare, dezvoltare și inovare și potențialul științific și tehnologic românesc instituțiilor cu care se intră în contact la nivel european;
- (iii) să sprijine și să promoveze colaborarea dintre firmele industriale și de servicii, universități și institute de cercetare pentru participarea în comun la consorții europene pentru proiecte de cercetare;
- (iv) să stimuleze formarea de grupuri de interes de nivel european, prin focalizarea competențelor existente la nivel național în domenii prioritare în cercetarea europeană, pentru creșterea șanselor de participare la proiecte/programe europene.

2. Obiectivele:

- (i) creșterea participării românești la programele europene, cu accent pe programele-cadru de cercetare;

- (ii) creșterea vizibilității sistemului de cercetare-dezvoltare-inovare din România;
- (iii) creșterea gradului de recuperare a contribuției României la bugetul programelor-cadru de cercetare;
- (iv) formarea de personal pentru integrare europeană în cercetare.

Rezultate așteptate pe termen lung sunt:

- atingerea unui nivel de participare a comunității științifice românești la programele-cadru de cercetare comparabil cu media europeană;
- creșterea graduală a integrării comunității științifice românești la programele-cadru de cercetare.

3. Activitățile (servicii oferite instituțiilor și comunității științifice):

- a) promovarea sistemului de cercetare-dezvoltare-inovare din România;
- b) căutarea și facilitarea legăturilor cu parteneri europeni;
- c) diseminarea și promovarea specifică;
- d) facilitarea legăturilor cu instituții europene, cu organisme similare, cu instituții și organizații naționale;
- e) recomandările privind buna practică europeană în domeniul cercetare-dezvoltare-inovare.

CATEGORIILE DE CHELTUIELI
și nivelul anual estimat al acestora pentru finanțarea Oficiului

Finanțarea cheltuielilor Oficiului se face din alocații de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Educației și Cercetării, în limita sumei de 300.000 euro anual, iar în anul 2005 — primul an de funcționare — în limita sumei de

400.000 euro, sumă care se asigură din bugetul aprobat pe acest an, respectiv din sursele atrase de la instituțiile și organizațiile publice și private din România interesate în participarea la programele europene de cercetare.

Nr. crt.	Categoriile de cheltuieli
1.	Închiriere spațiu
2.	Achiziționare de autoturism și motorină/benzină
3.	Cheltuieli de întreținere și taxe locale
4.	Loc de parcare pentru autoturism
5.	Cheltuieli pentru dotări, echipamente, abonamente și convorbiri telefon, fax, Internet, consumabile și altele asemenea
6.	Închiriere de locuințe pentru salariați și întreținere
7.	Salarii pentru angajați
8.	Transport internațional al personalului Oficiului și al membrilor de familie rămași în țară conform art. 50 din Legea nr. 495/2004 privind salarizarea și alte drepturi bănești ale personalului din administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe și de la misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale românești din străinătate
9.	Realizarea de acțiuni precum seminarii, grupe de lucru, pliante, pagina web, baze de date, conferințe și altele asemenea

ÎNCADRAREA
personalului Oficiului pe funcții echivalente personalului care asigură misiuni de reprezentare a României
pe lângă Uniunea Europeană

Nr. crt.	Funcția în cadrul Oficiului	Funcția echivalentă*)	Poziția funcției cu care se face echivalarea**)
1.	Director	Consilier diplomatic clasa I	4
2.	Director adjunct Responsabil publicații și organizare evenimente	Secretar I clasa I	6
3.	Secretară/Secretar	Referent de specialitate I	17
4.	Responsabil grup activități 1 și Administrator rețea	Secretar I clasa I	6
5.	Responsabil grup activități 2	Secretar II clasa I	8
6.	Responsabil grup activități 3	Secretar II clasa I	8
7.	Responsabil grup activități 4	Secretar II clasa I	8
8.	Responsabil grup activități 5	Secretar III clasa I	10
9.	Responsabil grup activități 6	Secretar III clasa I	10
10.	Responsabil grup activități 7	Secretar III clasa I	10

*) Echivalarea funcțiilor personalului Oficiului se realizează cu cele prevăzute de anexa nr. 1 referitor la salarizarea funcțiilor diplomatice și consulare din Legea nr. 495/2004 privind salarizarea și alte drepturi bănești ale personalului din administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe și de la misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale românești din străinătate.

**) Poziția funcției cu care s-a făcut echivalarea este cea prevăzută în anexa nr. 4 la Legea nr. 495/2004.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind autorizarea Ministerului Administrației și Internelor de a încheia contracte de achiziție externă pentru realizarea Sistemului Național de Evidență Informatizată a Cazierului Judiciar

Având în vedere art. 4 și art. 5 alin. (1) din Legea nr. 290/2004 privind cazierul judiciar, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 3 alin. (1) lit. c) din Legea datoriei publice nr. 313/2004,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se autorizează Ministerul Administrației și Internelor pentru încheierea contractelor de achiziție externă necesare realizării Sistemului Național de Evidență Informatizată a Cazierului Judiciar, denumit în continuare S.N.E.I.C.J., în administrarea Inspectoratului General al Poliției Române, cu respectarea prevederilor legale privind achizițiile publice.

(2) Valoarea însumată a contractelor prevăzute la alin. (1) este de până la 30 de milioane euro.

Art. 2. — Realizarea S.N.E.I.C.J. este prioritară, fiind inclusă în strategia de dezvoltare a Ministerului Administrației și Internelor, ce vizează îndeplinirea cerințelor punctuale exprimate de Uniunea Europeană, referitoare la modernizarea tehnologică a bazelor de date de interes național, în vederea asigurării unei cooperări optime în cadrul „Sistemului Informatic Schengen“, conform

prevederilor art. 96—100 din Convenția de Implementare a Acordului de la Schengen, pe un orizont de timp de 3 ani, în intervalul 2005—2007.

Art. 3. — Livrările de bunuri și servicii care fac obiectul contractelor prevăzute la art. 1 vor fi incluse în programele anuale de achiziții publice ale Ministerului Administrației și Internelor.

Art. 4. — Contractele prevăzute la art. 1 vor fi finanțate în conformitate cu prevederile Legii datoriei publice nr. 313/2004.

Art. 5. — Contravaloarea taxei pe valoarea adăugată, comisioanelor și altor cheltuieli legate de derularea contractelor privind S.N.E.I.C.J. se prevede în bugetul anual al Ministerului Administrației și Internelor, pentru Inspectoratul General al Poliției Române.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,

Anghel Andreescu,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Ionel Popescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea unor măsuri pentru organizarea și funcționarea
Teatrului Național „I. L. Caragiale” din București

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 28 din Legea nr. 504/2004 privind instituțiile publice de spectacole și concerte,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Teatrul Național „I. L. Caragiale” din București, denumit în continuare *Teatrul*, se organizează și funcționează ca instituție publică de spectacole, de importanță națională, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor.

(2) Teatrul este instituție de repertoriu, finanțată din veniturii proprii și din subvenții acordate de la bugetul de stat, prin Ministerul Culturii și Cultelor, precum și din alte surse, potrivit prevederilor legale.

(3) Sediul Teatrului este în municipiul București, bd. Nicolae Bălcescu nr. 2, sectorul 1.

(4) Teatrul are în administrare imobilul de la adresa prevăzută la alin. (3), cu terenul aferent în suprafață totală de 38.664 m², din care 12.136 m² construcții, aflat în proprietatea publică a statului, cu excepția spațiilor date în administrare, conform legii, altor instituții.

Art. 2. — (1) Teatrul are ca obiectiv principal promovarea valorilor cultural-artistice, autohtone și universale, pe plan național și internațional.

(2) Pentru atingerea obiectivului prevăzut la alin. (1) Teatrul desfășoară următoarele activități principale:

a) organizează și susține spectacole de teatru proprii sau în colaborare cu alte autorități și instituții;

b) promovează piesele și textele de teatru reprezentative pentru dramaturgia românească și universală, clasică și contemporană;

c) pune în valoare talentul artiștilor din domeniul artelor interpretative, al regiei și scenografiei;

d) sprijină debutul și afirmarea tinerilor artiști și se implică în educarea prin teatru a tinerilor;

e) realizează sau dezvoltă proiecte culturale naționale și internaționale în domenii conexe artei teatrale în parteneriat cu artiști, organizații neguvernamentale, instituții de spectacole, alte instituții de cultură și structuri de profil din țară și din străinătate;

f) realizează și editează publicații specifice pe orice tip de suport, pe care le poate comercializa.

Art. 3. — (1) În subordinea Teatrului se înființează Centrul de Cercetare și Creație Teatrală „Andrei Șerban” ca unitate fără personalitate juridică, a cărei organizare și funcționare se propun de către Teatru și se aprobă prin ordin al ministrului culturii și cultelor în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Teatrul se autorizează să desfășoare un program multianual de cercetare și creație teatrală.

(3) Programul prevăzut la alin. (2) se derulează prin intermediul Centrului de Cercetare și Creație Teatrală „Andrei Șerban”.

(4) Finanțarea programului prevăzut la alin. (2) se asigură cu prioritate din fondurile alocate Teatrului de către Ministerul Culturii și Cultelor, în condițiile legii.

(5) Producțiile artistice din cadrul programului prevăzut la alin. (2) se realizează sub egida Teatrului și pot face parte din repertoriul acestuia.

(6) Teatrul poate încheia contracte de colaborare cu universitățile de profil pentru realizarea programului prevăzut la alin. (2), precum și pentru derularea de programe de studiu și cercetare în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 4. — (1) Teatrul are deplină autonomie în stabilirea și în realizarea repertoriului, a proiectelor, precum și a programelor cultural-artistice proprii.

(2) Activitatea Teatrului este programată pe stagioni. Durata și data începerii stagiunii se stabilesc prin Regulamentul de organizare și funcționare a Teatrului.

Art. 5. — Funcționarea Teatrului se asigură prin activitatea personalului angajat cu contract individual de muncă, în funcții de specialitate artistică sau tehnică, în funcții auxiliare și de întreținere, precum și prin activitatea unor persoane care participă la realizarea actului artistic, în baza unor contracte încheiate potrivit prevederilor legale privind dreptul de autor și drepturile conexe sau în baza unor convenții reglementate de Codul civil.

Art. 6. — (1) Teatrul este condus de un director general, numit prin ordin al ministrului culturii și cultelor, potrivit legii.

(2) Directorul general al Teatrului conduce întreaga activitate a instituției, pe care o reprezintă în raporturile cu autoritățile publice, instituții și organizații, precum și cu persoanele fizice și juridice din țară sau din străinătate.

(3) Directorul general al Teatrului este ordonator terțiar de credite.

(4) Directorul general al Teatrului numește și eliberează din funcție, în condițiile legii, personalul din aparatul propriu.

(5) În exercitarea atribuțiilor sale, directorul general al Teatrului emite decizii.

Art. 7. — (1) Numărul maxim de posturi al Teatrului este de 500 și se asigură în limita numărului total de posturi finanțate Ministerului Culturii și Cultelor.

(2) Statul de funcții al Teatrului cuprinde următoarele funcții de conducere, subordonate direct directorului general:

a) director general adjunct — 1 post;

b) director adjunct — 3 posturi;

c) contabil-șef — 1 post;

d) inginer-șef — 1 post;

e) alte funcții, conform structurii organizatorice și regulamentului de organizare și funcționare aprobate potrivit art. 10 alin. (1).

(3) Salarizarea personalului contractual al Teatrului se realizează în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 8. — (1) Prin decizie a directorului general, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a

prezentei hotărâri, se înființează Consiliul artistic și Consiliul administrativ ale Teatrului.

(2) Consiliul artistic are rol consultativ și este format din personalități culturale din Teatru și din afara acestuia.

(3) Consiliul administrativ are rol consultativ și este format din:

- a) președinte — directorul general al Teatrului;
- b) membri:
 - (i) un reprezentant al Ministerului Culturii și Cultelor;
 - (ii) directorul adjunct cu atribuții artistice;
 - (iii) directorul adjunct cu atribuții economice;
 - (iv) directorul adjunct cu atribuții administrative;
 - (v) un consilier juridic;
 - (vi) delegatul sindicatului reprezentativ sau al salariaților, după caz, propus de aceștia.

Art. 9. — (1) Veniturile proprii necesare realizării activității Teatrului se pot realiza din:

- a) realizarea sau participarea la realizarea în colaborare cu alte instituții a spectacolelor artistice, festivalurilor și a altor manifestări specifice în domeniul culturii;
- b) vânzarea билетelor de intrare la spectacole sau a programelor de spectacole;
- c) editarea și vânzarea de cărți, studii și alte publicații de specialitate;
- d) realizarea de studii, analize și cercetări, precum și derularea de programe și proiecte specifice, pe bază de contracte, inclusiv de parteneriat public-privat;

e) oferirea de asistență specifică instituțiilor interesate și prestarea de servicii culturale;

f) valorificarea drepturilor de autor în raport cu alte persoane fizice sau juridice;

g) valorificarea bunurilor care fac parte din patrimoniul său;

h) sponsorizări sau donații ale persoanelor fizice ori juridice, române ori străine;

i) alte activități specifice, realizate de Teatru, în conformitate cu atribuțiile sale legale.

(2) Teatrul poate beneficia de bunuri materiale și de fonduri bănești primite sub formă de prestări de servicii, donații și sponsorizări, cu respectarea dispozițiilor legale; liberalitățile de orice fel pot fi acceptate numai dacă nu sunt grevate de condiții ori de sarcini care afectează autonomia Teatrului sau care sunt contrare obiectului său de activitate.

Art. 10. — (1) Structura organizatorică, statul de funcții și Regulamentul de organizare și funcționare ale Teatrului se aprobă prin ordin al ministrului culturii și cultelor, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Structura organizatorică a Teatrului poate cuprinde secții, servicii, birouri și alte compartimente funcționale.

Art. 11. — Pentru ocuparea posturilor prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. a)—d), Teatrul organizează concursuri în condițiile legii.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul culturii și cultelor,
Monica Octavia Muscă

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Gheorghe Barbu

Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 14 iulie 2005.
Nr. 803.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ ANTIDROG

DECIZIE

**privind înființarea Centrului Național de Formare și Cercetare în Adicții
în cadrul Agenției Naționale Antidrog și acreditarea programelor de formare,
a formatorilor și a formatorilor de formatori din domeniul adicțiilor**

În aplicarea Strategiei naționale antidrog în perioada 2005—2012, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 73/2005, și a Planului de acțiune pentru implementarea Strategiei naționale antidrog în perioada 2005—2008, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 323/2005,

în conformitate cu Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei și al președintelui Institutului Național de Statistică nr. 9/14/2005 privind completarea Clasificării ocupațiilor din România,

în baza avizului Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților,
în temeiul art. 3 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.489/2002 privind înființarea Agenției Naționale Antidrog,

președintele Agenției Naționale Antidrog emite prezenta decizie.

Art. 1. — (1) Se constituie Centrul Național de Formare și Cercetare în Adicții (CNFCA) în cadrul Agenției Naționale Antidrog, pentru implementarea strategiilor de formare și perfecționare profesională, de evaluare și certificare a pregătirii pentru toate categoriile de personal care lucrează în domeniul adicțiilor. Centrul Național de Formare și Cercetare în Adicții, denumit în continuare *Centru*, are un număr de 4 posturi și se organizează prin redistribuire, în limita posturilor aprobate Agenției Naționale Antidrog.

(2) Centrul identifică și analizează necesitățile educaționale ale profesioniștilor care lucrează în domeniul adicțiilor, pentru dezvoltarea profesională continuă a acestora, în vederea menținerii și îmbunătățirii nivelului de cunoștințe, abilități și atitudini necesare creșterii calității performanțelor specifice fiecărei arii de intervenție.

(3) Centrul colaborează cu Centrul Național de Perfecționare în Domeniul Sanitar, Colegiul Medicilor din România, Colegiul Psihologilor din România, Colegiul Asistenților Sociali, Federația Română de Psihoterapie, Institutul de Științe ale Educației, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă și alte instituții și asociații profesionale, institute de cercetare, universități sau cu organizații neguvernamentale în vederea elaborării, implementării și acreditării programelor de formare, acreditării formatorilor și a formatorilor de formatori din domeniul adicțiilor.

(4) Centrul poate organiza programe proprii de formare profesională continuă și de formare de formatori pentru toate categoriile de personal cu studii superioare și medii care lucrează în domeniul adicțiilor.

(5) Agenția Națională Antidrog elaborează programa-cadru de formare profesională în adicții pentru următoarele module: Formare de bază, Prevenirea consumului de droguri, Consiliere antidrog, Legislație în domeniul drogurilor, Reintegrarea și reinserția socială a consumatorilor de droguri și altele în cazul în care se va dovedi necesar.

Art. 2.— (1) Agenția Națională Antidrog, prin Centru, acreditează programele de formare pentru dezvoltarea profesională continuă, elaborate de furnizorii de servicii de formare, adresate tuturor categoriilor de personal cu studii superioare și medii care lucrează în domeniul adicțiilor.

(2) Instituțiile și organizațiile care doresc să organizeze programe de formare în domeniul adicțiilor vor solicita acreditarea fiecărui program de formare cu cel puțin două săptămâni înainte de începerea acestuia și vor face dovada că organizează aceste programe cu formatori acreditați în conformitate cu prezenta decizie. Cererea va fi însoțită de documente din care să rezulte calitatea de furnizor de servicii de formare, precum și detalii privind asigurarea materială și profesională a desfășurării programului de formare.

(3) În vederea acreditării programelor, furnizorii de servicii de formare vor dezvolta programe de formare prin respectarea în proporție de cel puțin 75% a

programei-cadru stabilite de Agenția Națională Antidrog, care va fi pusă la dispoziție solicitanților la cererea acestora. Criteriile de acreditare a programelor de formare sunt stabilite în anexa nr. 1.

(4) La examenul de absolvire a programului de formare acreditat participă un reprezentant al Centrului.

(5) Absolvenții programului de formare acreditat conform prezentei decizii vor primi un certificat de absolvire eliberat de Centru.

Art. 3. — (1) Agenția Națională Antidrog, prin Centru, acreditează formatorii și formatorii de formatori în domeniul adicțiilor pe baza criteriilor și standardelor elaborate de Centru.

(2) Criteriile și standardele de acreditare și reacreditare a formatorilor sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Criteriile și standardele de acreditare și reacreditare a formatorilor de formatori sunt prevăzute în anexa nr. 3.

(4) Acreditarea absolvenților cursurilor de formare de formatori se realizează de o comisie de evaluare formată din 5 membri: un reprezentant al Agenției Naționale Antidrog, un reprezentant al comisiei de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății, un reprezentant al Institutului de Științe ale Educației — Departamentul de management educațional, un reprezentant al Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și un reprezentant al unei asociații profesionale corespunzător categoriei profesionale și domeniului pentru care se face formarea, conform anexei nr. 4. Acreditarea este certificată printr-un certificat, valabil 4 (patru) ani, eliberat de Centru.

Art. 4. — (1) Programele de formare de formatori în domeniul adicțiilor sunt alcătuite din două componente:

a) o componentă de formare generală, realizată în baza Standardului ocupațional (SO) pentru formator și formator de formatori;

b) o componentă de formare specifică, de profil, pe baza programei-cadru propuse de Centru pentru modulele: Formare de bază în adicții, Formare în prevenirea consumului de droguri, Formare în consilierea antidrog, Formare în reducerea ofertei de droguri și a programei Ministerului Sănătății pentru modulul Tratament.

(2) Programa componentei generale de formare de formatori este elaborată de formatorii de formatori acreditați de Agenția Națională Antidrog, prin Centru, sau de alte instituții abilitate din România, împreună cu formatorii de formatori acreditați internațional, experți în elaborarea de curriculum.

(3) Programa de formare specifică este elaborată de formatori acreditați de Agenția Națională Antidrog sau de cadre universitare din domeniul pentru care se face formarea.

(4) Criteriile de selecție a participanților pentru programul de formare de formatori sunt prevăzute în anexa nr. 5.

Art. 5. — (1) Centrul, în vederea elaborării programelor proprii, identifică necesitățile pentru care se organizează formarea, efectuează selecția și formarea conform criteriilor

și standardelor stabilite în anexele la prezenta decizie și le supune avizării Comisiei de evaluare.

(2) Verificarea îndeplinirii criteriilor și standardelor pentru programele Centrului, precum și acreditarea și reacreditarea formatorilor și formatorilor de formatori formați de Centru se fac conform procedurii prevăzute în prezenta decizie.

Președintele Agenției Naționale Antidrog,
Pavel Abraham

București, 13 iulie 2005.
Nr. 1.563.395.

Art. 6. — Agenția Națională Antidrog elaborează regulamentul de funcționare al Centrului.

Art. 7. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 8. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXA Nr. 1

CRITERII de acreditare a programelor de formare

I. Introducerea și motivația alegerii temei (rezumat pe o jumătate de pagină):

1. justificarea alegerii temei în contextul general;
2. necesitățile educaționale care au stat la baza alcătuirii acestui program și grupurile-țintă cărora li se adresează;
3. scopul programului educațional propus; rezultate așteptate, exprimate în termenii utilității pentru beneficiari;
4. conținutul programului;
5. perioada și durata;
6. tipuri de activități oferite;
7. tehnici și instrumente de lucru;
8. tipuri de evaluări.

II. Evaluarea nevoilor educaționale:

1. identificarea și evaluarea nevoilor educaționale pentru grupul profesional din care au fost selecționați participanții (grupul-țintă al programului);
2. precizarea metodelor de identificare și evaluare a nevoilor educaționale utilizate și rezultatele acestora, care susțin aplicarea programului.

III. Obiectivele educaționale ale programului:

1. obiectivele trebuie să fie enunțate clar, orientate spre dobândirea de cunoștințe, abilități și atitudini;
2. obiectivele trebuie să fie specifice, măsurabile, adecvate, realiste și încadrate în timp (SMART).

IV. Metode și tehnici de formare utilizate în realizarea activităților incluse în program:

1. orientarea conținutului și metodologiei formării spre practică: prelegerile nu vor ocupa mai mult de o treime din timpul de formare, restul fiind reprezentat de activități practice individuale sau de grup, proiecte etc.;
2. metodele și tehnicile de formare propuse și conținutul vizat sunt adecvate pentru atingerea obiectivelor enunțate anterior;
3. materialele auxiliare și echipamentele necesare realizării activităților trebuie să fie în concordanță cu tipul de activitate, numărul participanților și cu numărul de ore estimate ale programului.

V. Evaluarea evenimentului educațional (finală și/sau pe parcursul derulării programului):

1. validitatea și relevanța metodelor de evaluare folosite, în sensul adaptării lor la obiectivele vizate (cunoștințe, abilități și atitudini);
2. precizarea modului în care vor fi folosite rezultatele evaluării.

VI. Evaluarea participanților pe parcursul și la sfârșitul programului:

1. criteriile de alegere a metodelor de evaluare pentru a îndeplini condițiile de validitate și relevanță;
2. stabilirea nivelului acceptabil de performanță în îndeplinirea obiectivelor educaționale (evaluare certificată).

VII. Suport de curs:

1. conținut adecvat necesităților educaționale ale grupului-țintă;
2. actualitatea conținutului și a bibliografiei;
3. coerența dintre conținut și aplicabilitatea rezultatelor în practica curentă a grupului-țintă cărora i se adresează programul.

VIII. Declarație privind respectarea dreptului de copyright, cu menționarea caracterului public sau privat al programului educațional respectiv

IX. Resurse umane și materiale necesare desfășurării programului:

1. resurse umane:
 - a) coordonatorul profesional și prestatorii de activități educaționale în cadrul programului trebuie să fie cadre universitare sau instructori formatori acreditați;
 - b) personal auxiliar: secretariat, organizare etc.;
2. resurse materiale: materiale consumabile și echipamente necesare pentru derularea programului, spații de învățământ etc.

X. Bugetul de cheltuieli estimat pentru derularea programului:

- A. prezentarea cheltuielilor potrivit clasificății bugetare, astfel:
 1. cheltuieli de personal: plata pentru prestațiile didactice, deplasări etc.;

2. cheltuieli materiale și prestări de servicii: pentru consumabile, obiecte de inventar, secretariat etc.;

3. cheltuieli pentru investiții: echipamente, mijloace fixe etc.;

B. asigurarea concordanței dintre bugetul de cheltuieli estimat și activitățile din programul educațional, avându-se în vedere resursele umane și materiale implicate;

C. aprecierea impactului programului asupra indicatorilor de sănătate, în termenii reducerii costurilor pentru asistența sănătății.

XI. Declarație privind lipsa influențelor comerciale indezirabile din punct de vedere legal și deontologic (stipulate în condițiile contractuale)

ANEXA Nr. 2

CRITERIILE ȘI STANDARDELE de acreditare a formatorilor

I. Absolvirea programului de formare de formatori organizat de Centrul Național de Formare și Cercetare în Adicții

II. Demonstrarea de aptitudini de formare tehnice, intelectuale, de comunicare și de relaționare în cadrul organizării/susținerii unei sesiuni de formare

A. Aptitudini de formare tehnice*):

1. îndeplinirea standardelor de performanță în domeniul pentru care solicită acreditarea;

2. interpretarea datelor în vederea identificării și analizei necesităților educaționale în domeniul pentru care solicită acreditarea;

3. formularea obiectivelor educaționale în domeniul pentru care solicită acreditarea;

4. selectarea și utilizarea adecvată a tehnologiei de formare (metodele și tehnicile de formare), a mijloacelor audiovizuale și a materialelor auxiliare, corespunzător obiectivelor formării;

5. proiectarea și planificarea sesiunilor de formare, utilizarea adecvată a timpului în susținerea activităților de formare;

6. aplicarea metodelor de evaluare/autoevaluare, corespunzător obiectivelor formulate, și alcătuirea diferitelor

tipuri de formulare de evaluare, corespunzător procesului formării, programului și formatorilor;

7. redactarea raportului de activități având următoarele componente: narativă, evaluativă și financiară.

B. Aptitudini de formare intelectuale:

1. analiză și sinteză, conceptualizare și concretizare a modelelor de performanță;

2. selectarea și adaptarea conținutului formării la nivelul de înțelegere a participanților;

3. procesarea activităților formării și sumarizarea.

C. Aptitudini de comunicare și de relaționare:

1. aplicarea principiilor educației adultului;

2. aplicarea eficientă a principiilor comunicării verbale și nonverbale în procesul de formare, abilități de motivare, de reflectare, de feed-back;

3. inițierea și menținerea dinamicii de grup în vederea formării echipei/grupului, aplicarea principiilor de rezolvare a problemelor, inclusiv de management al conflictului, negociere;

4. empatie, flexibilitate, receptivitate și respect pentru participanți;

5. dorința și capacitatea de autoformare continuă.

*) Pentru reacreditare sunt valabile prevederile lit. A—C.

ANEXA Nr. 3

CRITERII ȘI STANDARDE de acreditare și reacreditare a formatorilor de formatori

1. Pregătire profesională: dovada participării la cel puțin 10 ateliere de formare și cel puțin 3 ani de activitate desfășurată în calitate de formator.

2. Aptitudini manageriale*)

3. Aptitudini de cercetare

4. Aptitudini de proiectare a unui program educațional, de modelare, de adaptare a curriculumului de formare la

necesitățile identificate

5. Aptitudini de generare a modelelor formaționale alternative funcționale

6. Aptitudini de comunicare și relaționare identice cu cele ale formatorului, demonstrate practic în cadrul organizării/susținerii unei sesiuni de formare.

*) Pentru reacreditare sunt valabile criteriile menționate la pct. 2—6.

ANEXA Nr. 4

ASOCIAȚII ȘI ORGANIZAȚII PROFESIONALE care vor fi solicitate pentru a participa la Comisia de evaluare

1. Colegiul Medicilor din România

2. Colegiul Psihologilor din România

3. Colegiul Asistenților Sociali

4. Federația Română de Psihoterapie

5. Societatea Română de Pneumologie

6. Altele, după caz.

CRITERII
de selecție a participanților pentru programul de formare de formatori

1. Experiența profesională: cel puțin 5 ani într-un domeniu sociouman (medicină, psihologie, asistență socială, sociologie, psihopedagogie, pedagogie, drept, educație), atestată prin adeverință de la angajator sau, după caz, de la casa se asigurări de sănătate

2. Recomandare scrisă pentru persoana respectivă din partea instituției, organizației sau asociației profesionale care face propunerea către Centrul Național de Formare și Cercetare în Adicții, de a organiza programul de formare

de formatori în domeniul respectiv, însoțită de curriculum vitae

3. Disponibilitatea de a lucra ca formator în programele organizate de Centrul Național de Formare și Cercetare în Adicții, exprimată în scris

4. Participarea la interviul organizat de Centrul Național de Formare și Cercetare în Adicții, în vederea selecției pentru acceptarea în program.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 045347